

Grete Westergaard: Socialistisk folkeparti kan uden betænkning gå ind for det foreliggende forslag.

Som tidligere ordførere har nævnt, er det en gammel lov, vi står over for, fra 1874, så det er jo ikke så mærkeligt, om den trænger til at blive moderniseret og ført à jour med udviklingen.

Måske kunne man have ønsket sig den sprogmæssigt moderniseret i endnu højere grad, end ministeren foreslår. Det drejer sig især om fordeling af udgifterne ved anlæg og vedligeholdelse af diger, og her må man nok sige, at udviklingen er løbet fra de ældre bestemmelser. Der er nok opstået for stor ulighed i partsfordelingen af udgifterne, idet man jo tidligere kun er gået ud fra arealstørrelser uden hensyn til arealernes værdi, anvendelse eller eventuelle bygninger, landbrugsejendomme, sommerhuse o.lign. Lovforslaget giver nu adgang til at tage partsfordelingerne op til revision ved landvæsenskommissionens bistand, og det lyder ganske fornuftigt.

De øvrige ændringer er mere eller mindre af redaktionel karakter og vil gøre loven enklere og mere forståelig. Socialistisk folkeparti giver lovforslaget sin tilslutning.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Må jeg først takke for den modtagelse, lovforslaget har fået. Det er jo en begrænset revision, der er tilsigtet her. Sigtet har altså ikke været så vidt, som hr. Jeppe Kristensen og hr. Overgaard Nielsen var inde på det, nemlig at inddrage overvejelser om større andel for amtskommunerne eller for staten. Måske kan man også have den opfattelse, at det ikke lige for nærværende er det bedste tidspunkt at inddrage overvejelser om større statsudgifter, men jeg forstår, at med det begrænsede sigte, som lovrevisoren har, har den vundet principiel tilslutning blandt samtlige partier, og det takker jeg for.

Der har været forslag særlig fra fru Grete Hækkerup om yderligere at revidere en række bestemmelser, som ikke har megen relevans til nutidige forhold, og vi har naturligvis også undersøgt, om det kunne lade sig gøre yderligere at ændre eller ophæve en række paragraffer. Vi har forespurgt i justitsministeriet, som har oplyst, at en række

af de eksempler, fru Grete Hækkerup nævner, er det, man kalder umulige regler, hvilket vil sige, at de simpelt hen ikke kan effektueres, f. eks. fordi de sanktioner, der er angivet i de pågældende regler, er udtrykt i regningsenheder, som overhovedet ikke eksisterer i dag, og har jeg forstået justitsministeriet ret, har man den opfattelse, at den slags ældre umulige regler i sig selv er meningsløse og derfor ikke nødvendigvis behøver at ophæves, heller ikke formelt. Resultatet skulle altså nogenlunde blive det samme.

Jeg er naturligvis parat til under udvalgsarbejdet at give de oplysninger, der ønskes, og de data, der kan bidrage til overvejelser om behovet for en videregående revision, men jeg vil godt understrege, at vi har fået denne henvendelse fra lokale kræfter på Lolland, og vi har rettet os efter den relativt hurtigt. Jeg håber, vi kan være enige med folketinget om hurtigt at lade lovforslaget passere.

Jens Foged: Når jeg tager ordet i denne sag, er det bl. a. for at understrege det, som venstres ordfører allerede har sagt, at opgaverne med sikring af diger kan være af så omfattende karakter, at de hører hjemme under staten. Jeg kommer selv ovre fra de vestlige egne, hvor den højtærede minister gang på gang har set, hvordan nedbrydning finder sted. Det er nu og da klitter, der sikrer, men lidt efter lidt nedbrydes klitterne, i gennemsnit 2 m om året, sine steder 6 m om året og nu og da 20-30 m om året, maksimalt har vi været oppe på 40 m om året. Der bliver også her tale om sikring ved hjælp af diger, og jeg anmodede for et par år siden — eller var det i fjor? — ministeren om at nedsætte en kystsikringskommission ud fra den betragtning, at disse sikringer ikke tilkommer enkeltpersoner. Hvis enkeltpersoner forsøger at sikre kysten, får de at vide: hvad kommer du her efter? Du har ikke noget at gøre ved kysten, det er vandbygningsvæsenet, der har med det at gøre. Og hvis man siger til vandbygningsvæsenet: vil De være venlig at sikre det, så siger de: det har vi ingen kompetence til, det har vi ingen hjemmel til. Hvis vi endelig skal have klitterne med ofte tilhørende diger sikret, hører det under landbrugsministeriet. Jeg tror, det er rigtigt, når jeg siger, at alle de forhold, der vedrører sikringen af kysterne,